

Det fremgår af § 37, stk. 4, at anden kap- og vædde-kørsel på vej ikke må finde sted.

Praksis for overtrædelse af § 37, stk. 4, er meget begrænset, men der er i alle sager sket frakendelse efter § 126, stk. 1, nr. 1.

m) Tilsidesættelse af hastighedsgrænser (§ 41-43 a og hastighedsgrænser fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning)

Den almindelige regel om hastighed fremgår af § 41. Bestemmelsen fastsætter krav om, at et køretøjs hastighed til enhver tid skal være afpasset efter forholdene. Den kørende skal herved tage hensyn til vej-, vejr- og sigtforholdene, køretøjets tilstand og belastning samt færdselsforholdene i øvrigt. Stk. 2 opregner en række situationer, hvor der skal køres med passende lav hastighed, og er således en eksemplificering af, hvad der allerede følger af stk. 1.

De hensyn, der nævnes i bestemmelsen, skal iagttages forud for de generelle og lokale hastighedsgrænser i § 42 og de særlige køretøjsbestemte hastighedsgrænser i §§ 43 og 43 a.

§ 42, stk. 1-3, angiver de generelle hastighedsgrænser. De generelle hastighedsgrænser er 50 km i timen i tættere bebygget område, 80 km i timen uden for tættere bebygget område og 110 km i timen på motorvej. Ved lov nr. 432 af 10. juni 2003 er § 42, stk. 2, blevet ændret, således at hastighedsgrænsen på motorvej forhøjes til 130 km i timen. Bestemmelsen træder i kraft den 30. april 2004. I henhold til bestemmelsens forarbejder forventes den nye hastighedsgrænse på motorvej at kunne omfatte ca. 55 pct. af det samlede motorvejsnet, herunder motorvejsstrækninger i åbent land.

Efter § 42, stk. 4 og 5, kan der endvidere fastsættes særlige lokalt gældende højere eller lavere hastighedsgrænser end de generelle hastighedsgrænser efter stk. 1-3.

I § 43 er fastsat særlige køretøjsbestemte hastighedsgrænser. Det fremgår af bestemmelsen, at hastighedsgrænsen for busser over 3.500 kg er 80 km i timen. For andre biler over 3.500 kg (lastbiler) og vogn-tog bestående af en lastbil eller en bus, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg er hastighedsgrænsen 70 km i timen og 50 km i timen i tættere bebygget område. For biler under 3.500 kg med tilkoblet påhængsvogn, sættevogn eller registreringspligtigt påhængsredskab, herunder campingvogn, er hastighedsgrænsen 70 km i timen. Tilsvarende gælder for motorcykel, hvis der er tilkoblet påhængsvogn eller registreringspligtigt påhængsredskab. For biler og motorcykler, hvortil der er tilkoblet et ikke-registreringspligtigt påhængsredskab, og for traktorer og motorredskaber må hastigheden aldrig overstige 30 km i timen. Endelig er

hastighedsgrænsen for motordrevet køretøj eller vogntog, på hvilket et eller flere hjulpar har massiv hjulbeklædning, 15 km/t. Der er endvidere fastsat særlige køretøjsbestemte hastighedsgrænser i bekendtgørelse nr. 313 af 9. maj 1997 om blokvoagne og mobilkraner og i bekendtgørelse nr. 161 af 22. marts 1999 om slæbning af køretøjer.

En særlig køretøjsbestemt hastighedsgrænse for knallerter findes endvidere i § 43 a. Det fremgår af bestemmelsen, at hastigheden aldrig må overstige 45 km i timen for registreringspligtig knallert, og 30 km i timen for ikke-registreringspligtig knallert.

De særlige køretøjsbestemte hastighedsgrænser i §§ 43 og 43 a gælder forud for højere generelle og lokale hastighedsgrænser efter § 42.

Det følger af § 126, stk. 1, nr. 2, at der sker frakendelse af førerretten, hvis den tilladte hastighed efter §§ 42 eller 43 a eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning overskrides med mere end 70 pct. Der sker ligeledes en frakendelse af førerretten i medfør af § 126, stk. 1, nr. 3, hvis føreren under kørsel i et køretøj nævnt i § 43, under kørsel med blokvogn eller ved slæbning af køretøjer, har overskredet den gældende hastighedsgrænse med mere end 40 pct. på vejstrækninger, hvor den gældende hastighedsgrænse er over 30 km i timen.

Efter de nugældende regler sker der således en »automatisk« frakendelse af førerretten, når hastighedsoverskridelsen er mere end henholdsvis 70 pct. og 40 pct. Enkeltstående hastighedsoverskridelser på mindre end henholdsvis 40 pct. og 70 pct. medfører ikke førerretsfrakendelse efter § 126, stk. 1, nr. 1, men straffes alene med bøde.

2.1.1.3. Særligt om § 126, stk. 1, nr. 6

Det fremgår af § 126, stk. 1, nr. 6, at førerretten skal frakendes føreren, hvis frakendelsen findes begrundet ved beskaffenheden af den begæede forseelse, og hvad der i øvrigt foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj. Ifølge forarbejderne til bestemmelsen tager bestemmelsen sigte på situationer, hvor føreren gennem et større antal færdselsforseelser – som bedømt enkeltvis ikke kan begrunde frakendelse af førerretten – har demonstreret manglende ansvarsbevidsthed og forståelse for hensynet til færdselssikkerheden.

I modsætning til § 126, stk. 2, nr. 3-5, der vedrører gentagelse i form af en isoleret set aktuel frakendelsesbegrundende kørsel efter en tidligere frakendelse, omfatter § 126, stk. 1, nr. 6, tilfælde, hvor føreren ikke tidligere er frakendt førerretten. Bestemmelsen har såle-